

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 546

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 6 august 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
776.	— Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.680/2008 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind asigurarea dezvoltării economice durabile	2	
839.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.352/2001 privind atestarea domeniului public al județului Hunedoara, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Hunedoara	3–6	
851.	— Hotărâre pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 71/1997 privind autorizarea societăților comerciale care desfășoară activități de transport maritim internațional.....	6	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
187.	— Ordin al directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală privind modificarea și completarea		
Norme de metrologie legală NML 021-05 „Aparate pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometre)”, aprobată prin Ordinul directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 301/2005.....			
		515.	— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind modificarea Normelor metodologice privind condițiile de acordare a sprijinului financiar în vederea promovării vinurilor pe piețele țărilor terțe în campaniile viticole 2008/2009—2012/2013, cheltuielile eligibile, modalitățile de plată, de verificare și control, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 218/2009
			7–10
			11
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI			
			Hotărârea din 11 octombrie 2007 în Cauza Larco și alții împotriva României
			12–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.680/2008 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind asigurarea dezvoltării economice durabile

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.680/2008 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind asigurarea dezvoltării economice durabile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 30 decembrie 2008, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Prezenta hotărâre se aplică ajutoarelor acordate întreprinderilor din toate sectoarele, cu excepția celor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei, astfel:

a) ajutoarelor care favorizează activitățile în sectorul pescuitului și acvaculturii, astfel cum sunt reglementate de Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului din 17 decembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură;

b) ajutoarelor care favorizează activitățile în domeniul producției primare de produse agricole cuprinse în anexa I la Tratatul de instituire a Comunităților Europene;

c) ajutoarelor care favorizează activitățile în domeniul prelucrării și comercializării produselor agricole, în următoarele cazuri:

— atunci când valoarea ajutorului este stabilită pe baza prețului sau a cantității unor astfel de produse achiziționate de la producători primari sau comercializate de către întreprinderile în cauză; sau

— atunci când acordarea ajutorului este condiționată de obligația de a fi direcționat, parțial sau integral, către producătorii primari;

d) ajutoarelor care favorizează activitățile în sectorul cărbunelui;

e) ajutoarelor regionale care favorizează activitățile în sectorul siderurgic;

f) ajutoarelor regionale care favorizează activitățile în sectorul construcțiilor navale;

g) ajutoarelor regionale care favorizează activitățile în sectorul fibrelor sintetice.”

2. La articolul 11, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Ajutorul de stat se acordă dacă beneficiarul a prezentat o cerere în acest scop și autoritatea responsabilă de administrarea schemei a confirmat ulterior în scris că, sub rezerva unor verificări mai detaliate, proiectul îndeplinește în principiu condițiile de eligibilitate stabilite în schemă înaintea începerii lucrărilor. Dacă lucrările încep anterior îndeplinirii acestei condiții, întregul proiect nu mai este eligibil pentru ajutor.”

3. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Anexele nr. 2—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.”

4. Anexa nr. 1 „Lista sectoarelor de activitate pentru care nu se acordă ajutoare de stat” se abrogă.

5. În anexa nr. 2, la capitolul I „Acordarea ajutorului de stat regional pentru investiția inițială”, punctul 2, subpunctul 2.1 va avea următorul cuprins:

„2.1. Prin *active corporale* se înțelege activele constând în construcții industriale și echipamente. În sectorul transporturilor mijloacele de transport și echipamentele de transport sunt active care nu pot beneficia de ajutoare regionale. În cazul achiziționării unei noi unități, trebuie luate în considerare numai costurile de cumpărare a activelor de la terți, cu condiția ca operațiunea să se facă în condiții de piață.”

6. În anexa nr. 2, la capitolul I „Acordarea ajutorului de stat regional pentru investiția inițială”, punctul 4 va avea următorul cuprins:

„4. Ajutorul de stat se acordă în cadrul prezentei scheme dacă beneficiarul a prezentat o cerere de finanțare în acest scop, însoțită de documentația prevăzută la anexa nr. 3, cap. V, pct. 1.2, și autoritatea responsabilă de administrarea schemei a confirmat ulterior în scris că, sub rezerva unor verificări mai detaliate, proiectul îndeplinește în principiu condițiile de eligibilitate stabilite în schemă înaintea începerii lucrărilor. Dacă lucrările încep anterior îndeplinirii acestei condiții, întregul proiect nu va mai fi eligibil pentru ajutor.”

7. În anexa nr. 2, la capitolul I „Acordarea ajutorului de stat regional pentru investiția inițială”, punctul 6, subpunctul 6.1 va avea următorul cuprins:

„6.1. Costurile aferente investițiilor în active corporale cuprind acele costuri legate de achiziționarea de clădiri industriale și echipamente. În sectorul transporturilor, costurile legate de achiziționarea mijloacelor de transport și echipamentelor de transport nu sunt costuri eligibile pentru a beneficia de ajutor regional.”

8. În anexa nr. 3, la capitolul III „Criterii de eligibilitate”, litera h) va avea următorul cuprins:

„h) nu realizează investiții și creează locuri de muncă, pentru care solicită ajutor de stat în temeiul prezentei scheme în sectoarele de activitate stabilite la art. 3 din hotărâre.”

9. În anexa nr. 3, la capitolul V „Procedură de acordare a alocării specifice individuale”, punctul 2 „Înregistrarea, evaluarea și selecția beneficiarilor”, subpunctul 2.11, litera a) va avea următorul cuprins:

„a) acordul pentru finanțare, al cărui model este prevăzut în formularul nr. 2, care face parte integrantă din prezenta procedură, dacă proiectul îndeplinește condițiile de eligibilitate stabilite în schemă.”

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.352/2001
privind atestarea domeniului public al județului Hunedoara, precum și al municipiilor,
orașelor și comunelor din județul Hunedoara**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La anexa nr. 12 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al orașului Petrița” la Hotărârea Guvernului nr. 1.352/2001 privind atestarea domeniului public al județului Hunedoara, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Hunedoara, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 și 634 bis din 28 august 2002, cu modificările și completările ulterioare, secțiunea I „Bunuri imobile” se modifică și se completează după cum urmează:

a) — la poziția nr. 12, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Avram Iancu, cu îmbrăcăminte din balast și pământ, cu trotuare, L = 333 m, l = 5,8 m”;

— la poziția nr. 15, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Ana Colda, din pavaj cu piatră cubică, cu trotuare, L = 291 m, l = 9,5 m”;

— la poziția nr. 16, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Aușelului, cu îmbrăcăminte din beton asfaltic, cu trotuare, L = 764 m, l = 7,8 m”;

— la poziția nr. 17, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada București, cu îmbrăcăminte din pietriș, cu trotuare, L = 390 m, l = 8 m”;

— la poziția nr. 20, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Bobâlna, cu îmbrăcăminte din pietriș, cu trotuare, L = 102 m, l = 4,6 m”;

— la poziția nr. 30, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada George Coșbuc, cu îmbrăcăminte din balast și pământ, cu trotuare, L = 360 m, l = 5,75 m”;

— la poziția nr. 32, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Câmpului, cu îmbrăcăminte din balast și pământ, cu trotuare, L = 472 m, l = 5,75 m”;

— la poziția nr. 35, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Cloșca, cu îmbrăcăminte din balast și pământ, cu trotuare, L = 343 m, l = 6,75 m”;

— la poziția nr. 36, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Crișan, cu îmbrăcăminte din balast și pământ, cu trotuare, L = 667 m, l = 6,75 m”;

— la poziția nr. 61, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Mihai Eminescu, cu îmbrăcăminte din balast și pământ cu trotuare, L = 1.082 m, l = 9,5 m”;

— la poziția nr. 64, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Griviței, cu îmbrăcăminte din pietriș, cu trotuare, L = 123 m, l = 6,75 m”;

— la poziția nr. 66, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Horea, cu îmbrăcăminte din pietriș, cu trotuare, L = 713 m, l = 8,75 m”;

— la poziția nr. 68, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Independenței, cu îmbrăcăminte din pietriș, cu trotuare, L = 596 m, l = 7,6 m”;

— la poziția nr. 69, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Petre Ispirescu, cu îmbrăcăminte din balast și pământ, cu trotuare, L = 131 m, l = 7,5 m”;

— la poziția nr. 71, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Înfrățirii, cu îmbrăcăminte din balast și pământ, cu trotuare, L = 363 m, l = 5,3 m”;

— la poziția nr. 73, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Jieț, cu îmbrăcăminte din balast și pământ, cu trotuare, L = 3.000 m, l = 7,8 m”;

— la poziția nr. 82, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Lucașfăruului, cu îmbrăcăminte din pietriș, cu trotuare, L = 138 m, l = 8 m”;

— la poziția nr. 92, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada 1 Mai, cu îmbrăcăminte din balast, cu trotuare, L = 265 m, l = 7,5 m”;

— la poziția nr. 98, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Pieței, cu îmbrăcăminte din pietriș, cu trotuare, L = 134 m, l = 6,8 m”;

— la poziția nr. 102, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Parcului, cu îmbrăcăminte din beton asfaltic, cu trotuare, L = 630 m, l = 11,5 m”;

— la poziția nr. 121, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Scânteii, cu îmbrăcăminte din pietriș, cu trotuare, L = 260 m, l = 6,75 m”;

— la poziția nr. 122, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Șurianu, cu îmbrăcăminte din pietriș, cu trotuare, L = 213 m, l = 10,5 m”;

— la poziția nr. 125, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Șoimilor, cu îmbrăcăminte din pietriș, cu trotuare, L = 630 m, l = 8,75 m”;

— la poziția nr. 127, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Tineretului, cu îmbrăcăminte din pietriș, cu trotuare, L = 216 m, l = 7,75 m”;

— la poziția nr. 135, cod de clasificare 1.3.7.1, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Taia, cu îmbrăcăminte din beton, fără trotuare, L = 2.799 m, l = 7,5 m” și cod de clasificare 1.3.7.3, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Strada Taia, cu îmbrăcăminte din pământ, cu trotuare, L = 1.880 m, l = 5,75 m”;

— la poziția nr. 286, coloana nr. 2 va avea următorul cuprins: „Clădire administrativă S.C. Edil Urban Serv — S.A. Petrița”;

— la poziția nr. 287, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Construcție aferentă S.C. Edil Urban Serv — S.A. Petrița, parter din zidărie, acoperită cu țiglă, suprafață construită = 76 m”;

— la poziția nr. 288, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Construcție aferentă S.C. Edil Urban Serv — S.A. Petrița, parter din zidărie, acoperită cu țiglă, suprafață construită = 27 m”;

— la poziția nr. 289, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „Împrejmuire incintă clădire administrativă S.C. Edil Urban Serv — S.A. Petrița, din metal și plasă metalică, L = 76 m”;

— la poziția nr. 290, coloana nr. 2 va avea următorul cuprins: „S.C. Edil Urban Serv — S.A. Petrița”;

— la poziția nr. 291, coloana nr. 2 va avea următorul cuprins: „Clădire birouri ateliere S.C. Edil Urban Serv — S.A.”;

— la poziția nr. 292, coloana nr. 2 va avea următorul cuprins: „Clădire magazii S.C. Edil Urban Serv — S.A.”;

— la poziția nr. 293, coloana nr. 2 va avea următorul cuprins:
„Clădire seră Petrila”;

— la poziția nr. 296, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins:
„Împrejmuire din metal incinta S.C. Edil Urban Serv — S.A.”;

b) se abrogă pozițiile nr. 160, 170, 179, 182, 185, 198 și 199;

c) se completează cu 31 noi poziții, pozițiile nr. 308—338,

potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor,
Dan Nica

București, 22 iulie 2009.
Nr. 839.

ANEXĂ

Completări la inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al orașului Petrila, județul Hunedoara

Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Elemente de identificare	Anul dobândirii sau, după caz, al dării în folosință	Valoarea de inventar — în lei —	Situația juridică actuală
0	1	2	3	4	5	6
308.	1.6.6.	Parcare Cartierul Muncii, bl. 231	Parcare pietruită, suprafața = 432 m ² , L = 36 m, l = 12 m	2001	46.100	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrila nr. 78/2009
309.	1.6.6.	Parcare Cartierul Muncii, bl. A1, A2, A3, A4	Parcare pietruită, suprafața = 140 m ² , L = 70 m, l = 2 m	2001	15.000	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrila nr. 78/2009
310.	1.6.6.	Parcare Cartierul Muncii CT.6	Parcare pietruită, suprafața = 385 m ² , L = 35 m, l = 11 m	2001	41.100	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrila nr. 78/2009
311.	1.6.6.	Parcare Cartierul Muncii, bl. O2	Parcare pietruită, suprafața = 64 m ² , L = 16 m, l = 4 m La capătul blocului, spre B 9	2001	6.870	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrila nr. 78/2009
312.	1.6.6.	Parcare Cartierul Muncii, bl. B7	Parcare pietruită, suprafața = 147 m ² , L = 42 m, l = 3,5 m	2001	15.660	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrila nr. 78/2009
313.	1.6.6.	Parcare Cartierul Muncii, bl. B5	Parcare pietruită, suprafața = 147 m ² , L = 42 m, l = 3,5 m	2001	15.660	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrila nr. 78/2009
314.	1.6.6.	Parcare Cartierul Muncii, bl. B5	Parcare pietruită, suprafața = 30 m ² , L = 15 m, l = 2,5 m	2001	3.160	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrila nr. 78/2009
315.	1.6.6.	Parcare Cartierul Muncii, bl. 4	Parcare pietruită, suprafața = 385 m ² , L = 35 m, l = 11 m	2001	41.120	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrila nr. 78/2009
316.	1.6.6.	Parcare Cartierul Muncii, bl. B8	Parcare pietruită, suprafața = 125 m ² , L = 25 m, l = 5 m	2001	13.300	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrila nr. 78/2009

0	1	2	3	4	5	6
317.	1.6.6.	Parcare Cartierul Muncii, între bl. B14 și B10	Parcare pietruită, suprafața = 125 m ² , L = 25 m, l = 5 m	2001	13.300	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
318.	1.6.6.	Parcare Cartierul Muncii, între bl. B14 și bl. 317	Parcare pietruită, suprafața = 64 m ² , L = 16 m, l = 4 m	2001	8.500	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
319.	1.6.6.	Parcare Cartierul Muncii, bl. 317	Parcare pietruită, suprafața = 200 m ² , L = 40 m, l = 5 m	2001	21.400	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
320.	1.6.6.	Parcare Cartierul Muncii, bl. 1	Parcare pietruită, suprafața = 60 m ² , L = 15 m, l = 4 m	2001	6.420	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
321.	1.6.6.	Parcare Cartierul Muncii	Parcare pietruită, suprafața = 600 m ² , L = 40 m, l = 15 m Parcare microbuze	2001	64.100	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
322.	1.6.6.	Parcare Cartierul 6 August, bl. 7	Parcare pietruită, suprafața = 116 m ² , L = 35 m, l = 3,3 m În fața blocului 7	2001	12.390	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
323.	1.6.6.	Parcare Cartierul 6 August, bl. 1	Parcare pietruită, suprafața = 75 m ² , L = 15 m, l = 5 m	2001	8.000	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
324.	1.6.6.	Parcare Cartierul 6 August, bl. 7	Parcare pietruită, suprafața = 45 m ² , L = 9 m, l = 5 m La colțul blocului 7	2001	4.840	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
325.	1.6.6.	Parcare Cartierul 6 August	Parcare pietruită, suprafața = 50 m ² , L = 10 m, l = 5 m Lângă atelierul de la Școala „Ana Colda”	2001	5.300	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
326.	1.6.6.	Parcare Cartierul 6 August, bl.6	Parcare pietruită, suprafața = 68 m ² , L = 17 m, l = 4 m	2001	7.220	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
327.	1.6.6.	Parcare Școala „Ana Colda”	Parcare pietruită, suprafața = 95 m ² , L = 19 m, l = 5 m	2001	10.140	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
328.	1.6.6.	Parcare, Republicii bl. 287	Parcare pietruită, suprafața = 250 m ² , L = 50 m, l = 5 m În spatele blocului 287	2001	26.700	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
329.	1.6.6.	Parcare Pompieri	Parcare pietruită, suprafața = 75 m ² , L = 15 m, l = 5 m	2001	8.000	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
330.	1.6.6.	Parcare Poliție P1	Parcare pietruită, suprafața = 225 m ² , L = 15 m, l = 15 m	2001	16.900	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
331.	1.6.6.	Parcare Poliție P2	Parcare pietruită, suprafața = 1.050 m ² , L = 35 m, l = 30 m	2001	78.900	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009

0	1	2	3	4	5	6
332.	1.3.7.1.	Strada Jieț	Stradă cu îmbrăcăminte din balast și pământ, cu trotuare, L = 6.054 m, l = 5,3 m	1951	405.800	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
333.	1.3.7.1.	Strada Ion Creangă	Stradă cu îmbrăcăminte din pietriș, cu trotuare, L = 420 m, l = 8 m		55.900	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
334.	1.3.7.1.	Strada Progresului	Stradă cu îmbrăcăminte din pietriș, cu trotuare, L = 229 m, l = 7,5 m		40.100	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
335.	1.6.5.	Teren împrejmuit	Teren împrejmuit aferent centralei termice nr. 3, Petrița	1966	14.300	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
336.	1.6.5.	Teren împrejmuit	Teren împrejmuit, aferent centralei termice nr. 9, Petrița, suprafața = 319 m ²	1989	4.470	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
337.	1.6.5.	Teren împrejmuit	Teren împrejmuit, aferent centralei termice nr. 10, Petrița	1987	3.980	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009
338.	1.6.5.	Teren	Teren aferent centralei termice nr. 11, Petrița	1989	5.290	Domeniul public al orașului, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Orașului Petrița nr. 78/2009

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 71/1997
privind autorizarea societăților comerciale care desfășoară
activități de transport maritim internațional**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 71/1997 privind autorizarea societăților comerciale care desfășoară activități de transport maritim internațional, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 20 martie 1997, se abrogă.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Radu Mircea Berceanu

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

București, 22 iulie 2009.

Nr. 851.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

BIROUL ROMÂN DE METROLOGIE LEGALĂ

ORDIN

privind modificarea și completarea Normei de metrologie legală NML 021-05 „Aparate pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometre)”, aprobată prin Ordinul directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 301/2005

În temeiul Ordonanței Guvernului nr. 20/1992 privind activitatea de metrologie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 11/1994, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 193/2002 privind organizarea și funcționarea Biroului Român de Metrologie Legală, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Biroului Român de Metrologie Legală emite următorul ordin:

Art. I. — Norma de metrologie legală NML 021-05 „Aparate pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometre)”, aprobată prin Ordinul directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 301/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.102 și 1.102 bis din 7 decembrie 2005, cu modificările ulterioare, se modifică și se

completează conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Unitățile din structura și în subordinea Biroului Român de Metrologie Legală vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Biroului Român de Metrologie Legală,
Fănel Iacobescu

București, 14 iulie 2009.
Nr. 187.

ANEXĂ

MODIFICĂRI ȘI COMPLETĂRI

la Norma de metrologie legală NML 021-05 „Aparate pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometre)”

1. La punctul 1, subpunctul 1.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.1. Prezenta normă de metrologie legală stabilește cerințele metrologice și tehnice pe care trebuie să le îndeplinească cinemometrele utilizate la măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor pe drumurile publice, în scopul aplicării prevederilor legislației rutiere.

Prezenta normă de metrologie legală se referă atât la cinemometrele care funcționează numai în regim staționar, cât și la cinemometrele care funcționează atât în regim staționar, cât și în regim de deplasare a autovehiculului pe care sunt instalate, denumit în continuare *autovehicul de patrulare*.”

2. La punctul 1, subpunctul 1.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.3. *Cinemometrele* sunt mijloace de măsurare care măsoară de la distanță și afișează viteza de deplasare a autovehiculelor aflate în mișcare în traficul rutier, independent de caracteristicile acestora.”

3. La punctul 1, subpunctul 1.4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.4. După destinația utilizării lor, cinemometrele se pot clasifica în:

a) cinemometre destinate a fi utilizate numai în regim staționar, care pot fi instalate atât pe autovehicule de patrulare, cât și în exteriorul acestora, pe teren, pe un amplasament special amenajat;

b) cinemometre destinate a fi utilizate atât în regim staționar, cât și în regim de deplasare a autovehiculului de patrulare.”

4. Punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. Terminologie

2.1. *cinemometru* — mijloc de măsurare și înregistrare a vitezei autovehiculelor care circulă pe drumurile publice, utilizat la supravegherea traficului rutier;

2.2. *cinemometru radar* — cinemometru al cărui principiu de funcționare se bazează pe efectul Doppler;

2.3. *cinemometru distanță-timp* — cinemometru al cărui principiu de funcționare se bazează pe măsurarea timpului în care autovehiculul parcurge distanța dintre senzori;

2.4. *cinemometru laser (LADAR, LIDAR)* — cinemometru al cărui principiu de funcționare se bazează pe utilizarea undelor laser;

2.5. *simulare în condiții de laborator* — simulare a măsurării vitezei de către cinemometru, prin aplicarea unor semnale electrice cu frecvența corespunzătoare frecvenței Doppler (în cazul cinemometrelor radar), sau prin simularea de orice natură a deplasării autovehiculului.”

5. La punctul 3 subpunctul 3.1, paragraful 3.1.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.1.1. Erori maxime tolerate pentru măsurarea vitezei:

a) pentru măsurarea vitezei, simulată în condiții de laborator, eroarea maximă tolerată este de:

— ± 1 km/h pentru viteze până la 100 km/h;

— ± 1 % din valoarea măsurată pentru viteze egale sau mai mari de 100 km/h;

b) pentru măsurarea vitezei, în condiții normale de trafic, pentru cinemometrele care funcționează numai în regim staționar, eroarea maximă tolerată este de:

— ± 3 km/h pentru viteze până la 100 km/h;

— ± 3 % din valoarea măsurată pentru viteze egale sau mai mari de 100 km/h;

c) pentru măsurarea vitezei, în condiții normale de trafic, pentru cinemometrele care funcționează atât în regim staționar, cât și în regim de deplasare, eroarea maximă tolerată este de:

— în regim staționar, pentru măsurarea vitezei autovehiculelor aflate în trafic, eroarea maximă tolerată este cea prevăzută la lit. b);

— în regim de deplasare, pentru măsurarea vitezei proprii de deplasare a autovehiculului de patrulare, eroarea maximă tolerată este cea prevăzută la lit. b);

— în regim de deplasare, pentru măsurarea vitezei autovehiculelor aflate în trafic, eroarea maximă tolerată este de:

— ± 4 km/h pentru viteze până la 100 km/h;

— ± 4 % din valoarea măsurată pentru viteze egale sau mai mari de 100 km/h.”

6. La punctul 3 subpunctul 3.1, paragraful 3.1.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.1.3. Cinemometrul trebuie să-și păstreze caracteristicile metrologice și tehnice și în următoarele condiții de climă:

— depozitare la temperatura de -25°C timp de două ore;

— depozitare la temperatura de $+70^{\circ}\text{C}$ (căldură uscată) timp de două ore.

Pe parcursul acestor probe cinemometrul nu trebuie să fie alimentat cu energie electrică.

După fiecare dintre aceste probe cinemometrul trebuie să îndeplinească cerințele specificate la paragraful 3.1.1.”

7. La punctul 3 subpunctul 3.1, paragraful 3.1.4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.1.4. Cinemometrul trebuie să fie supus la șocuri mecanice, astfel: așezat pe o suprafață rigidă, se înclină în jurul unei laturi a suprafeței sale de bază, astfel încât capătul opus să fie ridicat la o înălțime de 50 mm, apoi este lăsat să cadă. Se repetă procedeul de mai sus în jurul fiecărei laturi a suprafeței de bază.

După efectuarea acestor încercări, cinemometrul trebuie să îndeplinească cerințele specificate la paragraful 3.1.1.”

8. La punctul 3 subpunctul 3.1, paragraful 3.1.5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.1.5. Părțile componente ale cinemometrului care sunt amplasate în exterior trebuie să fie supuse unei probe de căldură umedă cu condensare, astfel: imediat după depozitarea la temperatura de -25°C , aparatele se aduc într-un mediu cu temperatura de $+20^{\circ}\text{C}$ și umiditate relativă de circa 80%, se alimentează și se mențin în această stare până ajung la temperatura ambiantă.

În aceste condiții cinemometrul trebuie să îndeplinească cerințele specificate la paragraful 3.1.1.”

9. La punctul 3 subpunctul 3.1, paragraful 3.1.6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.1.6. Părțile componente ale cinemometrului care sunt amplasate în exterior trebuie să aibă un grad de protecție adecvat rezistenței la jet de apă. Imediat după efectuarea probelor de determinare a gradului de protecție, cinemometrul trebuie să îndeplinească cerințele specificate la paragraful 3.1.1.”

10. La punctul 3 subpunctul 3.2, paragraful 3.2.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.2.2. Carcasele cinemometrului trebuie să protejeze cinemometrul la atingere, praf, umiditate și să fie prevăzute cu posibilități de sigilare, atât pentru sigiliile producătorului, cât și pentru sigiliile metrologice.”

11. La punctul 3 subpunctul 3.2, paragraful 3.2.8 se abrogă.

12. La punctul 3 subpunctul 3.3, paragraful 3.3.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.3.1. Cinemometrele prezentate la încercări pentru obținerea aprobării de model trebuie să fie însoțite de un manual de utilizare, care va fi acceptat odată cu acordarea aprobării de model pentru cinemometru. Acest manual trebuie să permită înțelegerea și identificarea tuturor funcțiilor pe care le poate îndeplini aparatul și trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații:

— descrierea principiului de funcționare a cinemometrului;

— explicarea detaliată a funcționării variantei constructive adoptate;

— detalii specifice tipului particular de cinemometru (dispozitiv de vizare, unghi de incidență, discriminator de sens, dispozitive care să permită fixarea paralelă a barierelor de lumină pe carosabil și altele asemenea) acolo unde sunt aplicabile;

— specificarea condițiilor normale de funcționare;

— instrucțiuni detaliate de instalare, punere în funcțiune și utilizare a cinemometrului; aceste instrucțiuni trebuie să facă precizări cu privire la reglajele necesare pentru toate modalitățile de instalare prevăzute (la marginea șoselei, pe un amplasament special amenajat, în interiorul unui autovehicul de patrulare etc.);

— specificarea factorilor de influență care pot afecta exactitatea măsurărilor.”

13. La punctul 3 subpunctul 3.3, paragraful 3.3.3 se abrogă.

14. La punctul 3 subpunctul 3.3, paragraful 3.3.4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.3.4. Cinemometrul utilizat în regim de deplasare trebuie să măsoare simultan atât viteza vehiculului-țintă, cât și viteza autovehiculului de patrulare.”

15. La punctul 3, titlul subpunctului 3.4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.4. *Cerințe tehnice specifice funcțiilor de măsurare, prelucrare și afișare*”

16. La punctul 3 subpunctul 3.4, paragraful 3.4.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.4.1. Componentele cinemometrului amplasate în exterior (bariere optice, inductive etc. sau elemente de altă natură, în funcție de principiul constructiv) trebuie să fie montate în conformitate cu prevederile manualului de utilizare.”

17. La punctul 3 subpunctul 3.4, paragraful 3.4.2 se abrogă.

18. La punctul 3 subpunctul 3.4, paragraful 3.4.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.4.3. Dacă cinemometrul este prevăzut cu circuitele de avertizare acustică și/sau optică, acestea trebuie să funcționeze corect dacă valoarea vitezei înregistrate depășește o valoare prestabilită.”

19. La punctul 3 subpunctul 3.4, paragraful 3.4.4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.4.4. Dacă cinemometrul este prevăzut cu funcția de numărare (totalizare) pentru «număr de vehicule», respectiv «număr de depășiri», indicațiile acestuia trebuie să se modifice cu câte o unitate (în sens crescător) la fiecare măsurare a vitezei, respectiv la fiecare depășire a vitezei prestabilite.”

20. La punctul 3 subpunctul 3.4, paragraful 3.4.5 se abrogă.

21. La punctul 3 subpunctul 3.4, paragraful 3.4.6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.4.6. Mersul zilnic al ceasornicului cinemometrului trebuie să fie de cel mult ± 2 min./d. Dispozitivele destinate programării datei, respectiv a orei, trebuie să permită fixarea oricărei date calendaristice, respectiv a oricărei ore din zi.”

22. La punctul 3, titlul subpunctului 3.5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.5. **Cerințe tehnice funcționale specifice funcției de înregistrare**”

23. La punctul 3 subpunctul 3.5, paragraful 3.5.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.5.1. Înregistrările efectuate trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

- data și ora la care a fost efectuată măsurarea;
- valoarea vitezei măsurate;
- imaginea autovehiculului, din care să poată fi pus în evidență numărul de înmatriculare al acestuia.”

24. La punctul 3 subpunctul 3.5, paragraful 3.5.2 se abrogă.

25. La punctul 3 subpunctul 3.5, paragraful 3.5.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.5.3. Dacă cinematrul este destinat și pentru funcționarea pe timp de noapte, acesta trebuie să fie dotat cu un sistem de iluminare de tip «bliț» (în cazul utilizării aparatelor de fotografiat) sau cu un reflector în infraroșu, dacă este utilizată o cameră de vederi sensibilă și în acest spectru. Aceste sisteme de iluminare trebuie să asigure efectuarea unor înregistrări clare, cu respectarea cerințelor specificate la paragraful 3.5.1.”

26. La punctul 3, subpunctul 3.6 se abrogă.

27. La punctul 3, subpunctul 3.8 se abrogă.

28. Punctul 4 se abrogă.

29. La punctul 5, subpunctul 5.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5.2. Atestarea legalității se realizează prin aplicarea marcajelor metrologice și eliberarea unor documente specifice, în conformitate cu prevederile instrucțiunilor de metrologie legală în vigoare.

5.2.1. În buletinele de verificare metrologică, eliberate în urma verificărilor inițiale și a verificărilor periodice ale cinematrelor montate pe mașini, care funcționează în regim staționar, sau atât în regim staționar cât și în regim de deplasare, trebuie să se menționeze marca și numărul de înmatriculare ale autovehiculului de patrulare pe care este amplasat cinematrul, legalitatea cinematrului fiind valabilă numai pe autovehiculul pe care acesta era montat la momentul efectuării verificării metrologice.

5.2.2. În buletinele de verificare metrologică, eliberate în urma verificărilor inițiale și a verificărilor periodice ale cinematrelor fixe, montate pe un amplasament special amenajat, trebuie să se menționeze amplasamentul exact al cinematrului, legalitatea cinematrului fiind valabilă numai pe amplasamentul prevăzut în buletinul de verificare metrologică.”

30. Tabelul 1 „Cerințe metrologice și tehnice specifice modalităților de control metrologic legal” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Nr. crt.	Cerințe metrologice și tehnice (pct. NML)	Aprobare de model	Verificare metrologică	
			inițială	periodică
1.	3.1.1 a)/NML 021-05 Erori de măsurare a vitezei, simulată în condiții de laborator	x	—	—
2.	3.1.1 b)/NML 021-05 Erori de măsurare, în condiții normale de trafic, în regim staționar	x	x	x
3.	3.1.1 c)/NML 021-05 Erori de măsurare, în condiții normale de trafic, în regim staționar și în regim de deplasare	x	x	x
4.	3.1.2 a)/NML 021-05 Erori de măsurare la limitele domeniului de temperaturi	x	—	—
5.	3.1.2 b)/NML 021-05 Erori de măsurare în condiții de umiditate	x	—	—
6.	3.1.2 c)/NML 021-05 Erori de măsurare la limitele domeniului tensiunilor de alimentare	x	—	—
7.	3.1.2 d)/NML 021-05 Erori de măsurare în prezența radiației electromagnetice	x	—	—
8.	3.1.2 e)/NML 021-05 Erori de măsurare în prezența impulsurilor de interferență	x	—	—
9.	3.1.2 f)/NML 021-05 Erori de măsurare după descărcări electrostatice	x	—	—
10.	3.1.2 g)/NML 021-05 Erori de măsurare în prezența vibrațiilor mecanice	x	—	—
11.	3.1.3/NML 021-05 Erori de măsurare după depozitare la cald și la frig	x	—	—
12.	3.1.4/NML 021-05 Erori de măsurare după proba de șocuri mecanice	x	—	—

Nr. crt.	Cerințe metrologice și tehnice (pct. NML)	Aprobare de model	Verificare metrologică	
			inițială	periodică
13.	3.1.5/NML 021-05 Erori de măsurare după proba de căldură umedă cu condensare	x	—	—
14.	3.1.6/NML 021-05 Protecția la jet de apă	x	—	—
15.	3.2.1/NML 021-05 Construcție, materiale utilizate 2.7.5/NML 001-05	x	—	—
16.	3.2.2/NML 021-05 Carcase de protecție	x	—	—
17.	3.2.3/NML 021-05 Etichetă, inscripționări	x	x	x
18.	3.2.4/NML 021-05 Comutatoare, funcționare, inscripționări 2.9.8/NML 001-05	x	x	x
19.	3.2.5/NML 021-05 Valori afișate, unități de măsură 2.9.7/NML 001-05	x	x	x
20.	3.2.6/NML 021-05 Funcția de autotestare 2.7.6/NML 001-05	x	—	—
21.	3.2.7/NML 021-05 Domeniul de măsurare	x	—	—
22.	3.3.1/NML 021-05 Manual de utilizare 2.9.3/NML 001-05	x	—	—
23.	3.3.2/NML 021-05 Desfășurarea procesului de măsurare	x	—	—
24.	3.3.4/NML 021-05 Diferențierea vitezelor la funcționarea în regim de deplasare	x	—	—
25.	3.3.5/NML 021-05 Variația tensiunii de alimentare în afara limitelor	x	—	—
26.	3.4.1/NML 021-05 Montarea componentelor amplasate în exterior			
27.	3.4.3/NML 021-05 Avertizare acustică și/sau optică	x	—	—
28.	3.4.4/NML 021-05 Numărare măsurări efectuate	x	—	—
29.	3.4.6/NML 021-05 Mersul zilnic al ceasornicului	x	—	—
30.	3.5.1/NML 021-05 Conținutul înregistrărilor	x	—	—
31.	3.5.3./NML 021-05 Sistem de iluminare	x	—	—
32.	3.7/NML 021-05 Sigilii metrologice	x	x	x ²⁾

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**pentru modificarea Normelor metodologice privind condițiile de acordare a sprijinului financiar în vederea promovării vinurilor pe piețele țărilor terțe în campaniile viticole 2008/2009—2012/2013, cheltuielile eligibile, modalitățile de plată, de verificare și control, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 218/2009**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției politice de piață în horticultură și industrie alimentară nr. 129.301 din 16 iulie 2009, având în vedere prevederile:

— Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului din 29 aprilie 2008 privind organizarea comună a pieței vitivinicole, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.493/1999, a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003, a Regulamentului (CE) nr. 1.290/2005 și a Regulamentului (CE) nr. 3/2008 și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2.392/86 și a Regulamentului (CE) nr. 1.493/1999;

— Regulamentului (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”), cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (CE) nr. 555/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului privind organizarea comună a pieței vitivinicole în ceea ce privește programele de sprijin, comerțul cu țările terțe, potențialul de producție și privind controalele în sectorul vitivinicol;

— Regulamentului Comisiei (CEE) nr. 2.220/1985 al Comisiei din 22 iulie 1985 de stabilire a normelor comune de aplicare a regimului de garanții pentru produsele agricole, cu modificările și completările ulterioare;

— Legii nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2009 privind gestionarea fondurilor comunitare nerambursabile provenite din Fondul european de garantare agricolă, Fondul european agricol de dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și a fondurilor alocate de la bugetul de stat, privind gestionarea fondurilor nerambursabile alocate de la Comunitatea Europeană și a fondurilor alocate de la bugetul de stat aferente programului de colectare și gestionare a datelor necesare desfășurării politicii comune în domeniul pescuitului și a programului de control, inspecție și supraveghere în domeniul pescuitului și pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 218/2005 privind stimularea absorbției fondurilor SAPARD, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, Fondul european pentru pescuit, Fondul european de garantare agricolă, prin preluarea riscului de creditare de către fondurile de garantare;

— Hotărârii Guvernului nr. 1.228/2008 privind stabilirea modului de acordare a sprijinului financiar comunitar producătorilor din sectorul vitivinicol, cu modificările ulterioare,

— Hotărârii Guvernului nr. 692/2009 privind anumite forme de sprijin financiar în sectorul horticol, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 8/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind condițiile de acordare a sprijinului financiar în vederea promovării vinurilor pe piețele țărilor terțe în campaniile viticole 2008/2009—2012/2013, cheltuielile eligibile, modalitățile de plată, de verificare și control, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 218/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 22 aprilie 2009, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatele (3) și (9) vor avea următorul cuprins:

„(3) Data-limită de depunere la M.A.P.D.R. a propunerilor de programe de promovare este 30 aprilie 2009, pentru campania viticolă 2008/2009, și 24 august, pentru campaniile viticole următoare.

.....
 (9) Comisia M.A.P.D.R. va comunica solicitanților rezultatul selecției până la data de 20 mai 2009, pentru campania viticolă 2008/2009, și până la 24 septembrie, pentru campaniile viticole următoare.

2. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Comisia M.A.P.D.R. va transmite Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură rezultatul selecției și originalul documentațiilor până la data de 3 iunie 2009, pentru campania viticolă 2008/2009, și până la 30 septembrie, pentru campaniile viticole următoare”.

3. La articolul 8, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Până la 23 iunie 2009, pentru campania viticolă 2008/2009, și până la 30 octombrie, pentru campaniile viticole următoare, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură va încheia cu solicitantul selecționat contractul-tip de punere în aplicare a programului de promovare.

(2) Încheierea contractului este condiționată de constituirea la dispoziția Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură de către solicitant sau în numele acestuia a unei garanții bancare de bună execuție în cuantum de 2% din valoarea totală a sprijinului financiar comunitar și național.”

4. La articolul 9, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Plata sprijinului financiar se realizează conform Hotărârii Guvernului nr. 1.228/2008 privind stabilirea modului de acordare a sprijinului financiar comunitar producătorilor din sectorul vitivinicol, cu modificările ulterioare, și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2009 privind gestionarea fondurilor comunitare nerambursabile provenite din Fondul european de garantare agricolă, Fondul european agricol de dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și a fondurilor alocate de la bugetul de stat, privind gestionarea fondurilor nerambursabile alocate de la Comunitatea Europeană și a fondurilor alocate de la bugetul de stat aferente programului de colectare și gestionare a datelor necesare desfășurării politicii comune în domeniul pescuitului și a programului de control, inspecție și supraveghere în domeniul pescuitului și pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 218/2005 privind stimularea absorbției fondurilor SAPARD, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, Fondul european pentru pescuit, Fondul european de garantare agricolă, prin preluarea riscului de creditare de către fondurile de garantare, din bugetul M.A.P.D.R., de la titlul VIII «Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile postaderare», articolul 56.06 «Programe din Fondul European de Garantare Agricolă».”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Ilie Sârbu

București, 4 august 2009.
 Nr. 515.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

HOTĂRÂREA din 11 octombrie 2007

În Cauza Larco și alții împotriva României

(Cererea nr. 30.200/03)

În Cauza Larco și alții împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), statuând în cadrul unei camere formate din: domnii B.M. Zupančič, președinte, C. Bîrsan, doamnele E. Fura-Sandström, A. Gyulumyan, domnul David Thór Björgvinsson, doamnele I. Ziemele, I. Berro-Lefèvre, judecători, și domnul S. Quesada, grefier de secție, după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 20 septembrie 2007, pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 30.200/03) îndreptată împotriva României, prin care un cetățean al acestui stat, domnul Ioan Larco (*reclamantul*) și 3 persoane juridice de drept român, Societatea Comercială Larco — Centrul Internațional de Informare și Implementare a Inventiilor — S.R.L. (*societatea Larco*), Fundația Științifică Internațională D.I. Mangeron (*fundația D.I. Mangeron*) și Fundația Științifică Larco — Centrul Internațional de Informare și Implementare a Inventiilor Iași (*fundația Larco*), denumite în continuare *reclamantele*, au sesizat Curtea la data de 5 iulie 2003 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de agentul său, doamna Beatrice Ramașcanu, ulterior de coagentul său, doamna Ruxandra Pașoi, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. La data de 15 iunie 2006, Curtea a hotărât să comunice cererea Guvernului. Invocând prevederile art. 29 § 3 din Convenție, aceasta a hotărât să se analizeze în același timp admisibilitatea și temeinicia cauzei.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

4. Reclamantul, domnul Ioan Larco, este un cetățean român, născut în anul 1940, și locuiește în Iași. Reclamantele, societatea Larco, fundația D.I. Mangeron și fundația Larco, sunt persoane juridice de drept român, înființate în anul 1993 (fundația D.I. Mangeron) și, respectiv, în anul 1994, cu sediul social la domiciliul reclamantului, care este reprezentantul lor legal.

A. Geneza cauzei

5. În anul 1994, societatea Larco a obținut un credit imobiliar, a cărui rambursare a fost garantată cu apartamentul în care se afla sediul său social și domiciliul reclamantului. Din cauza nerambursării creditului, acest apartament a fost scos la licitație și cumpărat de o terță societate comercială (denumită în continuare *adjudecătara*).

B. Procedura în evacuare a reclamantului din apartamentul în litigiu și contestația împotriva executării silite

6. Prin Sentința din data de 18 ianuarie 1999, Judecătoria Iași a admis acțiunea adjudecătarei împotriva reclamantului și a dispus evacuarea acestuia din apartament. Prin Decizia din data de 4 octombrie 1999, Tribunalul Iași a respins apelul reclamantului. Acesta a formulat recurs împotriva respectivei decizii, dar nu a oferit Curții alte informații referitoare la soluționarea recursului.

7. La data de 14 octombrie 1999, la cererea adjudecătarei, un executor judecătoresc a comunicat reclamantului o somație de a părăsi apartamentul.

8. La data de 22 octombrie 1999, reclamantul a sesizat Judecătoria Iași cu o contestație la executare și a solicitat suspendarea executării silite până la soluționarea contestației.

9. La data de 1 noiembrie 1999, instanța a respins cererea de suspendare a executării silite.

10. În aceeași zi, reclamantul a fost evacuat. Executorul a aplicat sigilii pe bunurile găsite în apartament, dintre care o parte le aparțineau reclamantelor, și l-a informat pe reclamant că trebuia să le recupereze în cel mult 3 zile. Prin procesele-verbale din 13 și 21 decembrie 1999, executorul a constatat că reclamantul nu și-a recuperat bunurile și a procedat la inventarierea acestora.

11. La data de 22 decembrie 1999, în cadrul dosarului referitor la contestația la executare, reclamantul a solicitat încă o dată suspendarea executării silite. În aceeași zi, instanța a admis această cerere.

12. Conform afirmațiilor reclamantului, la datele de 28 decembrie 1999 și 4 ianuarie 2000, adjudecătara a asigurat transportul bunurilor din apartament și le-a depozitat în subsolul unui imobil, în condiții improprie. La data de 5 ianuarie 2000, reclamantul a informat poliția despre acest lucru.

13. Prin Decizia definitivă din data de 30 noiembrie 2001, Curtea de Apel Iași a respins contestația la executare.

C. Acțiunile în despăgubiri formulate împotriva adjudecătarei

14. La data de 29 martie 2002, reclamantii au sesizat Tribunalul Iași cu mai multe acțiuni prin care se solicita obligarea adjudecătarei la plata de despăgubiri pentru prejudiciile materiale și morale suferite prin continuarea executării silite după suspendarea executării și din cauza degradării bunurilor lor.

15. Acțiunea reclamantului era motivată după cum urmează:

„În urma unei executări silite ilegale a apartamentului (...), pârâta a procedat la ridicarea titlurilor de proprietate, a diplomelor de studii, a fotografiilor de familie unice, pe care le-a îngrămădit în mai mult de o sută nouăzeci de saci de plastic, haine, încălțăminte, lucrări de specialitate și cărți fiind puse laolaltă cu vesela, făina, orezul, zahărul etc.

Deși legea interzice mutarea bunurilor fără acordul executorului judecătoresc, acestea au fost depozitate (...) în subsolul fostei cantine (...), în condiții improprie. Mirosul de canalizare, mușgaiul, șobolanii, șoarecii, insectele, umiditatea și chiar inundațiile care au avut loc acolo au distrus bunurile parțial sau integral.”

16. În acțiunile lor, reclamantele au adăugat că nu primiseră nicio somație de a-și pune la adăpost bunurile, ci că au fost puse în fața faptului împlinit, în măsura în care bunurile lor au fost ridicate și depozitate, fără știrea lor, în condiții improprie. Acestea au mai susținut și imposibilitatea de a-și desfășura activitatea din cauza executării silite ilegale.

17. Valoarea despăgubirilor solicitate de reclamant se ridica la 593.033 euro (*EUR*), din care 231.033 EUR cu titlu de daune materiale, iar 362.000 EUR cu titlu de daune morale.

Reclamantele solicitau despăgubiri în valoare totală de 8.265.380 EUR, din care 6.964.981 EUR cu titlu de daune materiale, iar 1.300.399 EUR cu titlu de daune morale.

18. Fiecare reclamant și-a prezentat pretențiile în mod detaliat.

19. Tribunalul le-a pus în vedere reclamanților faptul că, în conformitate cu art. 2 din Legea nr. 146/1997, aveau obligația de a achita taxe judiciare de timbru în valoare de 164.139.000 lei vechi românești (ROL), respectiv 5.722,31 EUR, la cursul de schimb din 29 martie 2002 stabilit de Banca Națională a României, pentru reclamant, și de 2.446.635.750 ROL, respectiv 85.296,18 EUR, la cursul de schimb de la data respectivă, pentru reclamante.

20. Arătând că reclamantele nu desfășurau activitate și că valoarea venitului lunar al reclamantului era de 3.221.000 ROL, și anume 112,29 EUR la cursul de schimb de la data respectivă, reclamanții au solicitat scutirea de la obligația de plată a taxelor judiciare de timbru. Tribunalul a trimis cererile la Direcția Generală a Finanțelor Publice Iași (D.G.F.P.), organism subordonat Ministerului Finanțelor.

21. La data de 9 mai 2002, D.G.F.P. a transmis tribunalului o adresă, ale cărei concluzii sunt următoarele:

„(...) Ministerul Finanțelor poate să acorde scutiri, reduceri, eșalonări sau să amâne achitarea taxelor judiciare de timbru, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor. Până la publicarea acestor norme în Monitorul Oficial, nu există un cadru legislativ pentru a răspunde cererilor de scutire de la plata taxelor judiciare de timbru.”

22. Tribunalul a luat act de refuzul autorității fiscale de a admite cererile reclamanților și a reținut că motivele acestui refuz nu sunt relevante în cauză. Prin urmare, prin sentințele nr. 784, 785, 786 și 787 din 10 iunie 2002, instanța a anulat acțiunea reclamantului, pe cele ale fundațiilor Larco și D.I. Mangeron și, respectiv, pe cea a societății Larco pentru neplata taxelor judiciare de timbru. Reclamanții au formulat recursuri, invocând că D.G.F.P. nu s-a pronunțat asupra cererilor lor.

23. Prin deciziile nr. 263, 264, 265 și 266 din 24 martie 2003, Curtea de Apel Iași a respins recursul fundației Larco, pe cel al reclamantului, pe cel al societății Larco, respectiv pe cel al fundației D.I. Mangeron ca neîntemeiate, confirmând sentințele pronunțate de tribunal.

II. Dreptul intern pertinent

24. Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru prevede, printre altele:

Articolul 1

„Acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești (...) sunt supuse taxelor judiciare de timbru, prevăzute în prezenta lege, și se taxează în mod diferențiat, după cum obiectul acestora este sau nu evaluabil în bani (...).”

Articolul 2

„Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel:

(...) peste 500.000.000 ROL, 13.215.000 ROL + 1% pentru ce depășește 500.000.000 ROL.”

Articolul 21

(în varianta sa anterioară Legii nr. 195/2004)

„Ministerul Finanțelor poate acorda scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor.”

25. După modificarea adusă prin Legea nr. 195/2004, acest articol prevede următoarele:

„Instanța judecătorească poate acorda scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru în condițiile art. 74—81 din Codul de procedură civilă.”

26. Ordinul ministrului de stat, ministrul justiției, nr. 760/C/1999 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare, prevede la art. 29 că modul de stabilire

a taxei judiciare de timbru poate face obiectul unei contestații adresate Direcției generale a finanțelor publice.

27. Conform art. 1 alin. 2 și 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001, deciziile direcțiilor generale ale finanțelor publice date în contestațiile împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru pot, la rândul lor, să fie contestate în fața instanței.

28. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 a fost abrogată prin Codul de procedură fiscală, intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2004.

ÎN DREPT

I. Asupra pretenției încalcării a art. 6 § 1 din Convenție

29. Reclamanții se plâng de faptul că anularea acțiunilor lor, ca urmare a refuzului autorității fiscale de a îi scuti de plata taxelor judiciare de timbru, i-a lipsit de dreptul de acces la o instanță, astfel cum este acesta garantat de art. 6 § 1 din Convenție, care prevede următoarele:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil (...) a cauzei sale, de către o instanță (...) care va hotărî (...) asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...).”

30. Ei denunță din perspectiva aceluiași articol și insuficiența legislației privind taxele de timbru.

31. Întemeindu-se pe aceeași prevedere, reclamanții susțin o încălcare a dreptului la un proces echitabil. Ei arată că, prin anularea acțiunilor lor, instanțele au comis grave erori în interpretarea și aplicarea legislației privind taxa judiciară de timbru.

A. Asupra admisibilității

32. Guvernul invocă o excepție bazată pe lipsa calității de victimă a societății Larco și a fundației D.I. Mangeron.

33. Guvernul observă că, în temeiul art. 34 din Convenție, Curtea poate fi sesizată cu cereri introduse de orice persoană fizică, orice organizație neguvernamentală sau orice grup de particulari care se pretinde victimă unei încălcări de către una dintre înaltele părți contractante a drepturilor recunoscute în Convenție. Guvernul adaugă că, în temeiul art. 35 din Convenție, Curtea nu poate fi sesizată decât după epuizarea căilor de recurs interne. Or, în speță, acțiunea soluționată prin Decizia nr. 264 din 24 martie 2003 a fost introdusă numai de către reclamantul Ioan Larco, iar acțiunea soluționată prin Decizia nr. 263 din 24 martie 2003 a fost introdusă numai de fundația Larco.

34. Rezultă, conform afirmațiilor Guvernului, că celelalte două reclamanți nu au sesizat instanțele naționale cu astfel de acțiuni și, prin urmare, nu pot pretinde că au calitatea de victimă a unei încălcări a dreptului de acces la o instanță.

35. Guvernul citează în acest sens Cauza *Asociația și Liga pentru protecția cumpărătorilor de automobile Ana Abîd și alți 646 împotriva României*, (dec.), nr. 34.746/97, 10 iulie 2001, și invită Curtea să respingă, în temeiul art. 35 § 3 din Convenție, cererea introdusă de aceste două reclamanți, pentru incompatibilitate *ratione personae* cu prevederile Convenției.

36. Reclamanții nu au prezentat observații asupra acestei chestiuni.

37. Curtea observă că acțiunile soluționate prin deciziile nr. 265 și 266 din 24 martie 2003 ale Curții de Apel Iași au fost introduse de societatea Larco și, respectiv, de fundația D.I. Mangeron.

38. Prin urmare, ea apreciază că trebuie să respingă excepția de incompatibilitate *ratione personae* invocată de Guvern.

B. Asupra fondului

39. Guvernul observă că dreptul de acces la o instanță nu este absolut, ci se pretează la limitări, deoarece, prin însăși natura sa, el impune o reglementare din partea statului. Acesta observă că, potrivit jurisprudenței Curții, o astfel de limitare poate fi și de natură financiară, cu condiția ca ea să urmărească un scop legitim și să existe un raport rezonabil de

proportionalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit (*Kreuz împotriva Poloniei*, nr. 28.249/95, §§ 52—55, CEDO 2001-VI).

40. Guvernul subliniază și că România nu este singurul stat membru al Consiliului Europei care le solicită reclamantilor să plătească taxe de timbru în cauzele civile și comerciale. Guvernul observă că în Polonia, o lege din anul 1967, modificată în 1996, prevede taxe judiciare de timbru ce variază între 5% și 8% din valoarea cererii evaluabile în bani. În Lituania, conform Codului de procedură civilă, reclamantii trebuie să plătească taxe judiciare de timbru în cotă de 5% (*prorata*), în timp ce în Ungaria o lege din 1990 prevede o cotă de 6% din valoarea solicitată. În Danemarca, reclamantul a cărui cerere depășește 6.000 de coroane daneze trebuie să plătească taxe judiciare de timbru în procent de 2% din valoarea ce depășește această sumă. În cazul în care cauza este deferită instanței în vederea analizării sale, trebuie achitate taxe suplimentare, reprezentând 1/5 din taxele deja plătite. În Austria, taxa de timbru se ridică la 400 EUR, la care se adaugă 1% din suma ce depășește 726 EUR. Guvernul mai observă că în România, după exemplul Norvegiei, Belgiei, Poloniei, Italiei, Lituaniei, Danemarcei sau Austriei, taxele de timbru sunt achitate anticipat. Ele reprezintă contribuții la bugetul de stat în Norvegia, Polonia, Danemarca și Finlanda, contribuții la bugetul Ministerului Justiției în Italia și sunt destinate să acopere cheltuielile de procedură în Lituania.

41. Guvernul consideră că această practică este conformă art. 6 § 1 din Convenție, avându-se în vedere că, potrivit jurisprudenței Curții, obligația de a plăti în fața instanțelor civile taxe aferente cererilor cu care acestea sunt sesizate nu poate fi considerată drept o limitare a dreptului de acces la o instanță incompatibilă în sine cu art. 6 § 1 din Convenție (*Kreuz* menționată mai sus, §§ 59 și 60). Taxele de procedură urmăresc un scop legitim prin faptul că au fost impuse în interesul unei bune administrări a justiției (*Tolstoy-Miloslavsky împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 1995, seria A nr. 316-B, p. 80—81, § 61).

42. În plus, Guvernul consideră că obligația însăși de a plăti taxe judiciare de timbru *prorata* nu este contrară Convenției. Guvernul citează Cauza *Philis împotriva Greciei* (nr. 18.989/91, Decizia din 12 octombrie 1994), în care Comisia a statuat că taxele judiciare de timbru, reprezentând 0,9% din valoarea solicitată, erau proporționale cu sumele solicitate de către reclamant și că, prin urmare, acestuia nu i s-a refuzat în mod arbitrar accesul la instanță.

43. Guvernul observă că, în speță, taxele judiciare de timbru erau calculate în temeiul art. 2 din Legea nr. 146/1997, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia, dacă valoarea solicitată depășește 500.000.000 ROL, aceste taxe se ridică la 13.215.000 ROL plus 1% din ce depășește 500.000.000 ROL. În opinia Guvernului, diferența dintre cele două procente (0,9% considerat conform art. 6 § 1 din Convenție și 1% aplicat în România) nu este decisivă, având în vedere în special suma enormă solicitată de reclamantii.

44. În ceea ce privește posibilitatea ca reclamantii să fie scutiți de plata taxelor judiciare de timbru în temeiul art. 21 din legea menționată mai sus, Guvernul afirmă că, în conformitate cu informațiile furnizate de Ministerul Finanțelor, în perioada 1995—2002 au fost formulate 2.638 de cereri în acest sens, dintre care 1.450 au fost admise. Sprijinindu-se pe aceleași informații, Guvernul afirmă și că, în perioada menționată mai sus, au fost formulate 211 cereri referitoare la reducerea taxelor de timbru aferente cauzelor civile, dintre care 133 au fost admise parțial sau integral.

45. Mai mult, Guvernul consideră că această cauză este diferită de Cauza *Weissman și alții împotriva României* (nr. 63.945/00, Hotărârea din 24 mai 2006), având în vedere că, în speță, Ministerul Finanțelor nu era parte în procedură, spre deosebire de cauza menționată mai sus.

46. Dimpotrivă, Guvernul consideră că această cauză este similară Cauzei *V. M. împotriva Bulgariei* (nr. 45.723/99, Hotărârea din 8 iunie 2006), în care Curtea a constatat lipsa încălcării dreptului de acces la instanță. Guvernul observă că, în

speță, ca și în cauza menționată mai sus, reclamantii au solicitat scutirea de la plata taxelor judiciare de timbru, cereri care au fost respinse. Guvernul observă că, în cauza menționată mai sus, taxele judiciare de timbru se ridicau la 4% din valoarea solicitată, în timp ce în România aceste taxe reprezentau 1% din valoarea în cauză. De asemenea, el constată că salariul reclamantului Ioan Larco este egal cu salariul mediu din Bulgaria, adică 100 dolari americani (*V.M.* menționată mai sus, § 52).

47. Guvernul mai subliniază că un element esențial care a determinat Curtea să constate lipsa încălcării dreptului de acces la o instanță este faptul că dreptul bulgar prevedea posibilitatea de a solicita scutirea de la plata taxelor judiciare de timbru, or legislația românească oferă și ea această posibilitate, în temeiul art. 21 din Legea nr. 146/1997. În cele două cauze, reclamantii au făcut uz de această posibilitate și cererile lor au fost respinse după ce au fost analizate de instanțe, care și-au motivat succint hotărârile (*V.M.* menționată mai sus, § 56).

48. Guvernul subliniază că în cauză a fost asigurat un just echilibru între interesul statului de a încasa taxele judiciare de timbru, pe de o parte, și interesul reclamantului de a-și susține cererile în fața instanțelor, pe de altă parte.

49. De aceea, Guvernul consideră că art. 6 § 1 din Convenție a fost pe deplin respectat de către autoritățile române.

50. Reclamantii nu au prezentat observații asupra acestei chestiuni.

51. Curtea observă că cererea cuprinde două laturi: prima se referă la lipsa de acces la o instanță, iar a doua vizează echitatea procedurilor. Însă, având în vedere faptul că instanțele nu au analizat fondul acțiunilor, ci doar le-au anulat, Curtea apreciază că nu este necesar să analizeze separat cererea reclamantilor referitoare la pretinsa inechitate a procedurilor (vezi *Weissman și alții* menționată mai sus, § 32).

52. Curtea reamintește că art. 6 § 1 din Convenție îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Astfel, acest articol consfințește un „drept la o instanță”, în cadrul căruia dreptul de acces, și anume dreptul de a sesiza instanța în materie civilă, nu constituie decât un singur aspect.

53. Cu toate acestea, la fel ca și Guvernul, Curtea admite că, potrivit jurisprudenței sale constante, „dreptul la o instanță” nu este absolut. El se pretează unor limitări deoarece, prin însăși natura sa, el impune o reglementare din partea statului care poate să aleagă mijloacele pe care să le utilizeze în acest scop. În această privință, Curtea reamintește că ea nu a exclus niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unei restricții de natură financiară în accesul unei persoane la o instanță (*Tolstoy-Miloslavsky* menționată mai sus, p. 80—81, §§ 61 și următoarele, și *Kreuz* menționată mai sus, § 59).

54. În ciuda marjei de apreciere de care dispune statul în materie, Curtea subliniază că o limitare a accesului la o instanță nu este conformă art. 6 § 1 decât dacă are un scop legitim și dacă există un raport rezonabil de proportionalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit (*Kreuz* menționată mai sus, § 55).

55. În speță, acțiunile în despăgubiri introduse de reclamantii împotriva unei terțe societăți comerciale au fost anulate pentru neplata taxelor judiciare de timbru (vezi paragrafele 22 și 23 de mai sus).

56. În ceea ce privește în special obligația de a plăti în fața instanțelor civile o taxă judiciară corespunzătoare cererilor formulate, aceasta nu poate fi considerată ca o limitare a dreptului de acces la o instanță care ar fi, în sine, incompatibilă cu art. 6 § 1 din Convenție.

57. Cu toate acestea, Curtea reiterează faptul că valoarea taxelor, apreciată în lumina circumstanțelor unei cauze concrete, inclusiv solvabilitatea reclamantului și faza de procedură în care limitarea respectivă este impusă, sunt factori care trebuie luați în

considerare pentru a stabili dacă partea interesată a beneficiat de dreptul său de acces la instanță sau dacă, din cauza valorii taxelor, accesul la o instanță a fost limitat într-o asemenea măsură încât dreptul este încălcat chiar în esență sa (*Tolstoy-Miloslavsky* menționată mai sus, p. 80—81, §§ 63 și următoarele, și *Kreuz* menționată mai sus, § 60).

58. Curtea observă că, în dreptul român, valoarea taxei judiciare de timbru este calculată sub forma unui procent din valoarea obiectului cauzei. Prin urmare, taxa este proporțională cu suma solicitată de reclamant. În ceea ce privește scopul legitim urmărit, Curtea poate admite că un astfel de sistem urmărește să limiteze cererile de chemare în judecată abuzive și să strângă fonduri pentru bugetul justiției. Prin urmare, trebuie analizat caracterul proporționat al limitării dreptului de acces la o instanță în cauza de față, din cauza valorii taxelor solicitate (vezi, *mutatis mutandis*, *Iorga împotriva României*, nr. 4.227/02, § 41, 25 ianuarie 2007).

59. Curtea nu poate specula cu privire la soluția ce s-ar fi putut da cererilor formulate de reclamant și nici cu privire la valoarea despăgubirilor solicitate. Cu toate acestea, ea observă că valoarea taxelor judiciare de timbru solicitate reclamantilor era considerabilă în speță, adică mai mult de 5.700 EUR pentru reclamant și mai mult de 85.000 EUR în total pentru reclamante, în timp ce venitul lunar al reclamantului era de circa 112 EUR, iar reclamantele nu desfășurau activitate (vezi paragraful 20 de mai sus).

60. Este adevărat că sistemul național prevedea pentru persoanele ce nu dispun de resurse suficiente posibilitatea de a obține o scutire de la plata taxei judiciare de timbru. Totuși, Curtea constată că, la data evenimentelor, Ministerul Finanțelor era cel care putea acorda o astfel de scutire (vezi, *mutatis mutandis*, *Iorga* menționată mai sus, § 47).

61. Curtea nu contestă că, în cauza de față, spre deosebire de cauzele *Weissman și alții* și *Iorga* menționate mai sus, Ministerul Finanțelor nu era parte în procedură și că reclamantii, ca și în cauza *Iorga* menționată anterior, au făcut uz de posibilitatea de a fi solicita ministerului scutirea de la plata taxelor judiciare de timbru.

62. Cu toate acestea, Curtea observă că ministerul le-a respins cererile și că instanțele naționale, anulându-le acțiunile pentru neplata taxelor judiciare de timbru, nu au analizat decizia de refuz, limitându-se la a lua act că motivele acestui refuz nu prezentau relevanță în cauză (vezi paragrafele 22 și 23 de mai sus).

63. Pe de altă parte, Curtea observă că, la data de 9 mai 2002, acest minister, prin intermediul Direcției generale a finanțelor publice, a respins cererile reclamantilor din cauza lipsei „cadrelor legislative pentru a răspunde la cererile de scutire de la plata taxelor judiciare de timbru” (vezi paragraful 21 de mai sus). O astfel de declarație nu corespunde cu afirmațiile Guvernului referitoare la numărul cererilor de scutire admise de Ministerul Finanțelor în perioada 1995—2002 (vezi paragraful 44 de mai sus).

64. În orice caz, Curtea arată că din prevederile dreptului intern nu reiese că refuzul ministerului de a le acorda reclamantilor o scutire de la plata taxelor judiciare de timbru, așa cum s-a întâmplat în speță, ar fi putut face, la data evenimentelor, obiectul unei contestații în fața unei instanțe. Posibilitatea de a contesta în fața instanței deciziile direcțiilor generale ale finanțelor publice nu se referea decât la modalitățile de stabilire a taxelor de timbru (vezi paragrafele 26 și 27 de mai sus). Or, reclamantii susțin, în speță, imposibilitatea de a obține o scutire de la plata acestor taxe.

65. Prin urmare, Curtea nu poate subscrie argumentului Guvernului conform căruia cauza de față este similară cu cauza *V.M.* menționată mai sus. În opinia Curții, ceea ce distinge în mod esențial cele două cauze este faptul că, în cauza *V.M.* menționată mai sus, cererile de scutire de la plata taxelor judiciare de timbru au fost introduse la instanțe, care le-au analizat, ținând cont de situația personală a reclamantului,

acesta având și posibilitatea unui recurs în fața instanței superioare (vezi *V.M.* menționată mai sus, §§ 49, 54 și 56). În plus, în această cauză, din motivele arătate mai sus, Curtea a recunoscut că autoritățile naționale erau, în principiu, mai bine plasate decât judecătorul internațional pentru a aprecia elementele de probă prezentate în fața lor și, în cazul menționat, pentru a evalua capacitatea reclamantului de a achita taxa judiciară de timbru datorată (vezi *V.M.* menționată mai sus, § 55).

66. Curtea constată că, în dreptul român, Legea nr. 146/1997 a fost modificată prin Legea nr. 195/2004, care prevede că acordarea de scutiri, reduceri sau eșalonări pentru plata taxei de timbru ține, de acum înainte, de competența instanțelor. Or, o asemenea posibilitate nu exista la data evenimentelor.

67. Având în vedere aceste elemente și după o apreciere globală a faptelor, Curtea apreciază că, în speță, statul nu și-a respectat obligația de a reglementa dreptul de acces la o instanță într-un mod care să corespundă cerințelor art. 6 § 1 din Convenție.

68. Prin urmare, Curtea constată că a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție.

II. Asupra celorlalte pretinse încălcări ale Convenției și ale art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție

69. Din perspectiva art. 8, 10 și 17 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, reclamantii se plâng de o încălcare a dreptului la respectarea domiciliului și de atingerea adusă reputației lor, din cauza executării unei hotărâri ce fusese suspendată.

70. Curtea constată că aceste capete de cerere sunt direct legate de cel analizat din perspectiva art. 6 § 1 din Convenție și le declară admisibile. Ținând cont de concluziile sale referitoare la această prevedere, expuse la paragrafele 67 și 68 de mai sus, și în măsura în care nu poate specula cu privire la soluția ce s-ar fi putut da cererilor formulate de reclamantii, Curtea apreciază că nu este cazul să analizeze separat temeinicia lor.

III. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

71. Conform art. 41 din Convenție,

„În cazul în care Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

72. Reclamantii solicită în total suma de 20.951.919 EUR cu titlu de daune materiale („despăgubiri materiale” și „despăgubiri contractuale”) și suma de 14.346.081 EUR cu titlu de daune morale.

73. Reclamantul mai precizează că „este imperativ să fie plătiți următorii specialiști naționali și internaționali: douăzeci de inventatori, douăzeci de cercetători științifici și opt inventatori din Uniunea Europeană”.

74. Guvernul consideră că cererile formulate nu respectă cerințele art. 60 § 2 din Regulament, având în vedere că ele nu sunt detaliate și nu sunt însoțite de niciun document justificativ relevant.

75. Guvernul consideră că nu există nicio legătură de cauzalitate între prejudiciul material pretins și încălcarea denunțată și că, prin urmare, aceste cereri trebuie respinse.

76. În ceea ce privește prejudiciul moral, Guvernul observă că reclamantii nu își susțin prejudiciul pretins.

77. Guvernul subliniază că în cauza *Weissman și alții* menționată mai sus, Curtea a statuat că stabilirea unei încălcări constituie o reparație echitabilă suficientă pentru prejudiciul moral, după ce a constatat existența a două încălcări, și anume pe cele ale art. 6 § 1 din Convenție și pe cea a art. 1 din Protocolul nr. 1.

78. Prin urmare, Guvernul invită Curtea să respingă cererile reclamantilor — în temeiul art. 41 din Convenție — ca neîntemeiate și excesive.

79. Curtea observă că, în speță, singurul fundament ce trebuie reținut pentru acordarea unei reparații echitabile constă în faptul că reclamantii nu au beneficiat de dreptul de acces la o instanță pentru a solicita despăgubiri, încălcându-se art. 6 din Convenție.

80. Pe baza elementelor de care dispune, ea consideră că reclamantii nu au demonstrat că prejudiciul material pretins este efectiv rezultatul anulării acțiunilor din cauza neplății taxei judiciare de timbru (vezi, *mutatis mutandis*, *Kudla împotriva Poloniei* [MC], nr. 30.210/96, § 164, CEDO 2000-XI, *Dactylidi împotriva Greciei*, nr. 52.903/99, § 57, 27 martie 2003, și *Iorga*, menționată mai sus, § 64). În orice caz, Curtea nu poate specula cu privire la soluția ce s-ar fi putut da cererilor formulate de reclamantii dacă încălcarea dreptului de acces la instanță nu ar fi avut loc. În consecință, nimic nu justifică acordarea unei despăgubiri reclamantilor pentru acest motiv.

81. În ceea ce privește prejudiciul moral, Curtea acceptă că este posibil ca reclamantii să fi suferit o frustrare din cauza anulării acțiunilor lor. Statuând în echitate, ea le acordă împreună suma de 2.000 EUR pentru prejudiciul moral.

B. Cheltuieli de judecată

82. Reclamantii nu au solicitat rambursarea cheltuielilor de judecată.

83. Conform jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor sale de judecată decât în măsura în care le-a solicitat. Prin urmare, în speță, Curtea nu le acordă reclamantilor nicio sumă cu acest titlu.

C. Majorări de întârziere

84. Curtea consideră potrivit ca valoarea majorărilor de întârziere să fie stabilită în raport cu rata dobânzii pentru facilitatea de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA:

1. declară cererea admisibilă;
 2. hotărăște că a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție;
 3. hotărăște că nu se impune analiza temeiniciei capetelor de cerere întemeiate pe art. 8, 10 și 17 din Convenție și pe art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
 4. hotărăște
 - a) ca statul pârât să le plătească împreună reclamantilor, în cel mult 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri conform art. 44 § 2 din Convenție, suma de 2.000 EUR (două mii euro) cu titlu de daune morale;
 - b) ca suma respectivă să fie convertită în moneda statului pârât la cursul de schimb valabil la data plății și ca la această sumă să se adauge orice sumă care ar putea fi datorată cu titlu de impozit;
 - c) că, începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, această sumă va fi majorată cu o dobândă simplă egală cu rata dobânzii pentru facilitatea de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene aplicabilă în această perioadă, majorată cu 3 puncte procentuale;
 5. respinge cererea de reparație echitabilă în rest.
- Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 11 octombrie 2007, în conformitate cu art. 77 §§ 2 și 3 din Regulament.

Boštjan M. Zupančič,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 432680

